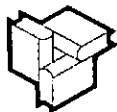

باز گشتِ نیچه

ژرژ باندی، موریس بلانشو، پییر کلو سوفسکی، ژیل دُلوز،
میشل فوکو، ژاک-فکس سوالیوتار، ژاک دریدا، ژان-لوک
نانسی، سیلور لورینز، جان کیچ و دنیل چارلز، فرانسوا
فورکه، جان راکمن، ایس. ایل. ایل. دنیل موشنبرگ

ترجمه‌ی

زهره اکسیری، مریم برقی، محدثه زارع، پویا کامران، ایمان
غلامی، شاهین کوهساری، ایمان گنجی، نسرتین مزرعه‌ایمان
مسعودی‌فر، کیوان مهتدی، سیاوش واعظی

رخداد نو

عنوان و نام پدیدآور:	بازگشت نیچه/ژرژ باتای ... (او دیگران)؛ مترجمین: زهره اکسیری، پیمان غلامی، ایمان گنجی - (او دیگران) Nietzsche's Return
مشخصات نشر:	تهران: رخ داد نو، ۱۳۹۱
مشخصات ظاهری:	۲۸۹ ص، رقمی
شابک:	۹۷۸ - ۶۰۰ - ۶۴۵۷ - ۱۳ - ۰
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیبیا
یادداشت:	ژرژ باتای، موریس بلاتشو، پی‌یر کلو سوفسکی، ژیل دالوز، میشل فوکو، ژان - فرانسوا لیوتار، ژاک دریدا، ژان - لوک نانس، سیلور لوترینزه، جان کیچ و دنیل چالز، فرانسوا فورک، جان راختن، دنیس هولیه
یادداشت:	مترجمین زهره اکسیری، مریم برقمی، محدثه زارع، پویا غلامی، پیمان غلامی، شاهین کوهساری، ایمان گنجی، نسرين مزرعه، ایمان مسمودی‌فر، کیوان مهتدی، سیاوش واعظی
یادداشت:	این کتاب ترجمه‌ی شماره‌ی سوم از مجموعه‌ی "semiotext(e)" است.
موضوع:	کتابنامه
روش‌ها:	نیچه، فریدریش ویلهلم، ۱۸۴۴ - ۱۹۰۰ م، مقاله‌ها و خطابه‌ها
موضوع:	فیلسوفان آلمانی - قرن ۱۹ م
شناسه‌ی زوده:	باتای، ژرژ، ۱۸۹۷ - ۱۹۶۲ م، Bataille, Georges
رده‌بندی:	۱۳۹۱ ب ۲ / BT3۱۷
رده‌بندی دیوید:	۱۷۳
شماره کتابشناسی ملی:	۲۷۳۱۷۳

تهران، خیابان انقلاب، روبه‌روی دانشگاه تهران، انتشارات رو به روی، واحد ۱۲۵.	
کد پستی ۱۳۱۴۷۴۴۱۷۸، تلفن: ۶۴۹۸۲۹۳، نمایه: ۶۴۹۸۲۹	
• ناشر رخ داد نو	
ژرژ باتای، موریس بلاتشو و	George Bataille, Maurice Blanchot
بازگشت نیچه	Nietzsche's Return
• چاپ اول ۱۳۹۳ تهران	• شمارگان ۱۰۰۰ نسخه
• قیمت ۱۴۰۰۰	• تصاویر
• لیوگرافی خدمات فرهنگی صبا	• چاپ تصاویر
• طراحی جلد حسن کریمزاده	• تصاویر
• شابک ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۵۷-۱۳-۰	ISBN 978-600-6457-13-0
همه‌ی حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.	
Printed in Iran	

فهرست

۷	یادداشت ترجمه
۹	درآمد/ فریدریش نیچه
۱۱	اندیشه‌ی کوچ‌گر/ ژیل دلوز
۲۵	نیچه و قطعه‌نویسی/ موریس بلانشو
۵۹	برای نیچه/ دنیل موشینبرگ
۶۱	برای پرندگان/ جان کیچ و دنیل چارلز
۸۵	یادداشت‌هایی در باب بازگشت سرمایه/ ژان - فرانسوا یکت
۹۹	رقص نشانه‌ها/ سیلور لوترینژه
۱۲۱	نیچه‌ی لیبیدویی/ فرانسوا فورکه
۱۳۱	نیچه، تبارشناسی، تاریخ/ میشل فوکو
۱۶۱	نیچه، فوکو، و آنارشیزم قدرت/ جان راکمن
۱۸۷	نیچه و فاشیست‌ها/ ژرژ باتای
۱۹۵	نیچه و کمونیزم/ ژرژ باتای

- ۲۰۵ احمق هگل / دنیس هولیه
- ۲۱۵ زن - شدن / ژاک دریدا
- ۲۳۳ اقتضای بازگشت (۱۹۶۹) / موریس بلانشو
- ۲۵۱ فراموشی و یادآوری در تجربه‌ی بازگشت ابدی / پی‌یر کلوسوفسکی
- ۲۷۳ تجربه‌ای در دل / ژان - لوک نانس
- ۲۸۳ نون پنجه / ژرژ باتای
- ۲۸۹ سنا -

یادداشت ترجمه

۱. جع اصلی کتاب حاضر مجموعه مقالات منتشر شده در کتابی است با عنوان بازگشت نیچه در فارسی سوم از مجموعه‌ی اسکیزوکالت. دو مقاله از بلانشو، یک مقاله از لاس (مقاله بر دو مقاله‌ی موجود)، و یک مقاله از نانسی در ترجمه‌ی فارسی در این کتاب اصلی اضافه شده‌اند (نک. کتاب‌شناسی). دو مقاله‌ی "اندیشه‌ی کوچ‌گر" و "دلوز و نیچه، تبارشناسی، تاریخ" از فوکو پیشتر در کتاب‌های دیگری نیز به فارسی ترجمه شده‌اند، اما کلیت بازگشت نیچه در مورد مقاله‌ی فوکو، و ملاحظات فلسفی در مورد مقاله‌ی دلوز، ایجاب می‌کرد که این مقاله‌ها از نو ترجمه شوند. در این مورد لزوم، در ابتدای برخی از مقاله‌ها یادداشت کوتاهی آمده است تا خواننده را با فضای اثر یا مؤلف بیشتر آشنا کند. همچنین واپسین قطعه از کتاب اراده‌ی قدرت نیز ترجمه شده و در درآمد کتاب پیش‌رو آورده شده است.

۲. مقالات حاضر در این کتاب به صورت گروهی جمع‌آوری شده، ترجمه، ویرایش، و بازخوانی شده‌اند. در نتیجه، آوردن نام مترجم هر کتاب نام متن دیگر موضوعیتی ندارد. نه بدین خاطر که متن‌های کتاب درون ترجمه‌ی بلانشو

۱. اندیشه‌ی کوچ‌گر در «سرگشتگی نشانه‌ها: نمونه‌هایی از نقد پسا مدرن؛ گزینش و ویرایش: علی حقیقی (تهران: نشر مرکز، ۱۳۷۴)»؛ و نیچه، تبارشناسی، و تاریخ در «ناتر فلسفه: گزیده‌ای از درس‌گفتارها، کوتاه نوشته‌ها، گفت‌وگوها و ...: میشل فوکو؛ ترجمه‌ی نیکو سرخوش، افشین جهان‌دیده (تهران: نشر نی، ۱۳۸۹)»، و «متن‌هایی برگزیده از مدرنیسم تا پست مدرنیسم؛ لارنس کپون؛ ویراستار فارسی عبدالکریم رشیدیان (تهران: نشر نی، ۱۳۸۷)» و «رشت نیچه کیست و مقالات دیگر، گزیده و ترجمه‌ی محمدسعید حنایی کاشانی (تهران: نشر هرمس، ۱۳۷۸)» منتشر شده‌اند.

عددی کار شده‌اند، بل از آن رو که بس‌گانگی ماهوی جمعیت متن را به‌عنوان یک و تنها یکی از محصولاتش ساخته است. باید با کیچ همراه شد وقتی برای فهم بس‌گانگی نه به عدد دو به جای عدد یک، و امتدادش به اعداد بالاتر (منطق گله، شمارش‌پذیری، سلسله‌مراتب، دروغ)، بلکه به بس‌گانگی ماهوی خودِ عدد می‌اندیشد (طبیعتِ طبیعت‌آفرین)، و صدای نشنیدنیِ بس‌گانگیِ یک را می‌شنود: توانایی شنیدن آن‌چه در خود شنیدنی نیست — خارج، خارج ناب.

۳. ما خوشاوندیم، نه خانواده — «همراه با کسانی که دارند با همدیگر فایده‌ای ندارند؛ کسانی که ضرورتاً یکدیگر را دوست ندارند، کسانی که می‌ترسند و یکدیگر را می‌خورند. قایق‌راندن همراه همدیگر همان به اشتراک گذاشتن است، به اشتراک گذاشتن چیزی قطع‌نظر از قانون، قراردادهای و نهادها. یک راهی انجام می‌دهی، جنبش رانده‌شدن» (ص ۱۶). اگر ما هم‌سرنوشت‌ایم، پس مسأله همواره برای ما سر مداخلات غیرمتنی، تجربه‌های نامولد، اوج و حسیض شدت‌ها، اقصای ناوهای، تولید سوپزکتیویته‌های تازه باشد. در مورد نیچه، برخلاف آن‌چه در مورد فیلسوفان صدق می‌کند، این ما نیستیم که به فیلسوف باز می‌گردیم (بازگشت "به" [فیلسوف])، بل این اوست که در هیئت نافیلسوف به ما باز می‌گردد (بازگشت نیچه). کتاب پیش‌رو نیز گواه همین ضرورت است: چگونه فرآیندهای این بازگشت را می‌آفرینیم؟ چگونه گوش‌های مان را تیز می‌کنیم؟ (چگونه گرگ شویم؟ به قول نیچه: چگونه آن شویم که هستیم). در هر صورت، «آن‌ها آن‌جا هستند، و با آمدن هر بامداد، انگار تعدادشان زیاد می‌شود. حرف‌زدن با آن‌ها غیرممکن است. آن‌ها زبان ما را نمی‌دانند.» (ص ۱۷)

درآمد

فریدریش نیچه

اراده‌ی قدرت، پاره‌ی ۱۰۶۷ (۱۸۸۵)

و می‌دانید که "این نزدیکی چیست؟ می‌خواهید آن را در آینه‌ام نشان‌تان
دهم؟ این جهان: هیوایی از مرزی، بی‌آغاز، بی‌پایان؛ انبوهی استوار و آهنینی
از نیرو که بزرگ‌تر یا کوچک‌تر نمی‌شود، خود را مصرف نمی‌کند بلکه تنها شکل
خود را تغییر می‌دهد؛ چونان یک سنگ، با اندازه‌ی تغییرناپذیر، خانواری بی‌هرینه
یا زیان، اما بی‌افزایش یا درآمد نیز؛ در سطح هیچی "چونان یک مرز؛ نه چیزی
تیره‌وتار یا بربادرفته، نه چیزی امتدادیافته تا بی‌نهایت، بل نهاده در فضایی معین
همچون نیرویی معین، و نه قلمرویی که شاید این جایگاه آن جا "تهی" باشد، بل
همچون قلمرو سراسر نیرو، همچون بازی نیروها و اموال نیروها هم‌زمان یکتا و
بسیار، این جا به حال افزایش و هم‌زمان آن جا به حال کاهش؛ هیوایی از نیروها
روان و شتابان همراه هم، جاودانه در حال تغییر، جاودانه طعنان‌کننده، با
سنوات عظیم بازگشت، با جزرومد شکل‌هایش؛ کوشان از دل ساده‌ترین شکل‌ها
به سوی پیچیده‌ترین، از دل آرام‌ترین، استوارترین، و سردترین شکل‌ها به سوی
پرحرارت‌ترین، آشوبناک‌ترین، خودمختناقض‌ترین، و آن گاه دوباره بازگردند به
خانه‌ی شکل‌های ساده از دل این فراوانی، از دل بازی تناقض‌ها به سوی شادی
توافق، هم‌چنان آری‌گویان به خویش در این یک‌شکلی دوره‌ها و سنوات‌اش،
متبرک‌کنان خویش چونان آن چه باید جاودانه بازگردد، همچون شدنی که هیچ
کامیابی‌ای، هیچ بیزاری‌ای، هیچ خستگی‌ای، نمی‌شناسد؛ این، جهان دیونیزوسی

خودآفرینش‌گری جاودانه و خودسویران‌گری جاودانه‌ام، این جهانِ رازناکی لذت شهوانی دولایه، "فراسوی خیر و شر" ام، بی‌هدف، مگر آن‌که شادی چرخه خود هدفی باشد؛ بی‌اراده، مگر آن‌که حلقه‌ای اراده به سوی خود را خوش داشته باشد — آیا نامی برای این جهان می‌خواهید؟ پاسخی برای همه‌ی چیستان‌های آن؟ روستایی برای شما، نیز، شما نهانی‌ترین، نیرومندترین، بی‌باک‌ترین، و نیمه‌شبانه‌ترین مردمان؟ — این جهان اراده‌ی قدرت است — و دیگر هیچ! و شما خود نیز همین اراده‌ی قدرت‌اید — و دیگر هیچ!